

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 108

гр. Разград, 20.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина П. Димитрова

като разглежда докладваното от Валентина П. Димитрова Гражданско дело № 20233300100032 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 119, ал.3 от ГПК.

Делото е образувано по подадена искова молба от „Т.С.С. ЕУРО ТРАНС“ ЕООД, ЕИК 201490107, със седалище и адрес на управление: гр. Разград, ж-к „О.“, бл. ***, ***, представлявано от управителя Д.С. подадена чрез адв. Д.Д. от АК-София против ответника „ЗАД АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК 121076907 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Средец, ул. „С.К. 2 за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 19 459.70 евро, като претенцията е заявена като частична от обща сума в размер на 38 919.41 евро.

Изложени са твърдения, че ищцовото дружество и ответника са страни по застрахователно правоотношение, касаещо отговорността на ищеца като превозвач на товари по шосе, вкл. за периода 05.01.2016 г. - 04.01.2017 г. по полица с № 0000508236.

В срока за отговор, ответникът е депозирал такъв, като е упражнил правото си по чл. 119 от ГПК, с което е направил възражение за местна неподсъдност на спора, за което е изложил подробни съображения. Отправя искане делото да бъде изпратено на компетентния да го разгледа Софийски градски съд.

Съдът намира, че в конкретния случай не е приложима предвидената в чл. 115, ал. 2 ГПК особена местна подсъдност по искове за непозволено увреждане на увреденото лице срещу застраховател. Исковата претенция произтича от сключен между страните застрахователен договор за застраховка "Отговорност на превозвача на товари по шосе" и поетите по него задължения, а не от фактически състав на непозволено увреждане, макар че застрахователното събитие може да е реализирано като такова /в този смисъл Определение № 87 от 21.02.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 2870/2019 г., I т. о., Определение № 60391/11.11.2021 г. по ч. т. д. № 2223/2021 г. на ВКС, I т. о. /.

С оглед на това, съдът следва да разгледа съдържанието на понятието "потребител", по смисъла на чл. 113 ГПК, и дали същото включва юридическо лице – търговско дружество, което в качеството си на страна по застраховка "Отговорност на превозвача на товари по шосе" е "ползвател на застрахователни услуги" по смисъла на чл. 2, ал. 2 КЗ.

Съгласно легалната дефиниция в § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, "потребител" е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. По същество това определение възпроизвежда дадената в чл. 2, ал. 2 от Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори дефиниция на термина "потребител".

В КЗ е използвано понятието "ползвател на застрахователни услуги", което включва

застраховачия, застрахования, третото ползващо се лице, третото увредено лице, другите лица, за които са възникнали права по застрахователен договор, както и физическото или юридическо лице, което проявява интерес да се ползва от услугите, предоставяни от застраховател или от застрахователен посредник във връзка с предмета му на дейност, независимо дали има качеството на потребител по смисъла на Закона за защита на потребителите. В мотивите към законопроекта за нов КЗ е посочено, че по този начин проектът на Кодекс за застраховането има за цел да предостави общ стандарт на защита спрямо всички ползватели на застрахователни услуги независимо дали имат качеството на потребители съгласно специалните закони за защита на потребителите, или не. Когато в определени случаи защитата, предоставяна с кодекса, се отнася само за тези ползватели, които имат качеството на потребители, това се указва изрично. По този начин с новия Кодекс за застраховането е преодоляно смесването на понятието "потребител на застрахователни услуги" по смисъла на КЗ (отм.) и понятието "потребител" по смисъла на ЗЗП като първото е заменено с "ползвател на застрахователни услуги" и е по-широко от второто.

В Определение № 69/28.01.2021 г. по ч. т. д. № 1049/2020 г. на ВКС, II т. о., след излагане на мотивите на законодателя по приемане на редакциите на чл. 113 ГПК, е разяснено, че законодателят е ограничил приложението на тази разпоредба до споровете, образувани по искове на и срещу потребители в смисъл на икономически по-слабата страна в правоотношението, т. е. потребители по смисъла на пар. 13, т. 1 ДР на ЗЗП, а не по искове на търговци.

От изложеното по-горе следва, че не е налице основание за разширително тълкуване на разпоредбата на чл. 113 ГПК и прилагането ѝ спрямо ползвателите на застрахователни услуги по имуществена застраховка "Отговорност на превозвача на товари по шосе", когато последните нямат качеството на потребители по смисъла на ЗЗП. Респективно, не е налице основание за разширяване на кръга на лицата, които могат да се ползват от привилегиите за избор на местна подсъдност по техния постоянен или настоящ адрес и включването в този кръг на юридически лица – търговски дружества, които не могат да бъдат потребители по смисъла на ЗЗП, но имат качеството на застраховано лице по застраховка "Отговорност на превозвача на товари по шосе", както е в разглеждания случай.

Горното мотивира съда да приеме, че с оглед своевременно отправеното от ответника възражение за местна неподсъдност на спора, компетентен да разгледа делото е съдът по седалището на ответника съобразно чл. 108, ал. 1, изр. 1 ГПК, тъй като ищецът е търговско дружество.

С оглед изложеното, производството по гр. д. № 32/2023 г. по описа на ОС – Разград следва да бъде прекратено, поради местна неподсъдност на спора, като делото следва да се изпрати на местно компетентния Софийски градски съд.

По изложените съображения съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 32/2023 г. по описа на Окръжен съд - Разград, поради местна неподсъдност на спора, образуван по искова молба вх. № 633/09.02.2023 г., като ИЗПРАЩА делото на местно компетентния Софийски градски съд, на основание чл. 119, 3, вр. чл. 108, ал. 1, изр. 1 ГПК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд – Варна в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____